

Israelin 12 vakoojan matka luvattuun maahan!

Mooses kertoo ensin tapahtumista:

5. Moos. 1;19–25. "Niin me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme koko sen suuren ja peljättävän erämaan kautta, jonka te olette nähneet, amorilaisten vuoriston tietä, niinkuin Herra, meidän Jumalamme, oli käskenyt meitä, ja tulimme Kaades-Barneaan.

Silloin minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra, meidän Jumalamme, meille antaa.

Katso, Herra, sinun Jumalasi, antaa maan sinun valtaasi. Mene ja ota se omaksesi, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut; älä pelkää äläkä arkaile.'

Silloin te astuitte kaikki minun eteeni ja sanoitte: **'Lähetäkäämme miehiä edellämme tutkimaan maata ja antamaan meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne mentävä, ja kaupungeista, joihin me tulemme'**. Tämä puhe oli minun silmissäni hyvä, ja minä otin kaksitoista miestä teidän keskuudesta, yhden jokaisesta sukukunnasta.

Tämä on Israelilaisten vakoilumatkan lähtökohta:

Jumala oli juuri heille luvannut, että menkää nyt ottamaan omaksenne Luvattu maa!

Mutta israelilaiset ehdottivatkin Moosekselle, että hän lähettäisi ensin vakoojia Israeliin. Mooseskin oli vain ihminen ja hän piti sitä hyvänä ajatuksena. Hän suostui lähettämään vakoojat Luvattuun maahan. - Hän ei kysynyt Jumalan mielipidettä, vaikka heillä oli keskusteluyhteys!

Tämä matka ei kuulunut Jumalan alkuperäiseen suunnitelmaan, mutta hän on meitä ihmisiä kuuleva Jumala ja ottaa meidänkin mielipiteemme ja toivomuksemme huomioon!

- Jumala suostui heidän toivomukseensa.

(Voin kertoa itsekin joskus väittäneeni Jumalalle vastaan Hänen toivomuksistaan. Hän kuuli minuakin ja toteutti sen asian toisella tavalla. - Tosin jouduin sen asian lopulta kuitenkin itse hoitamaan! - Mutta Hän kuuli minua siinä asiassa ja muutti toteutustavan! Hän on Jumala!)

Olisi tosin ollut parempi, kun he eivät olisi sinne lähteneet. Se ei ollut viisasta, koska siitä seurasi niin paljon murhetta. - Parempi on aina tyytyä Jumalan tarjoamiin ratkaisuihin.

4. Moos. 13;1-3. Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

"Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille; lähettäkää mies kustakin isien sukukunnasta, ainoastaan niitä, jotka ovat ruhtinaita heidän keskuudessaan".

Niin Mooses lähetti heidät Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan; kaikki ne miehet olivat israelilaisten päämiehiä. (Tässä Jumala kuuli ihmisten toivomusta!)

Mooses lähetti heidät ja käski heidän tarkastelemaan:

Minkälainen Luvattu maa on?

Palattuaan matkalta he tekivät **kaikelle kansalle selkoa vakoilumatkastaan:**

4 Moos 12;26-33. ” Ja he kertoivat hänelle sanoen: "Me menimme siihen maahan, jonne meidät lähetit. Ja se tosiaankin vuotaa maitoa ja mettä, ja tällaisia ovat sen hedelmät.

Mutta kansa, joka siinä maassa asuu, on voimallista, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria; näimmepä siellä Anakin jälkeläisiäkin.

Amalekilaiset asuvat Etelämaassa ja heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varsilla."

Ja Kaaleb koitti tynnyttää kansaa napisemasta Moosesta vastaan ja sanoi: "Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme".

Mutta ne miehet, jotka olivat käyneet hänen kanssaan siellä, sanoivat: "Emme me kykene käymään sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi"

Niin he saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon sen maan, jota olivat olleet vakoilemassa, sanoessaan: "Se maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö omat asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me siellä näimme, oli kookasta väkeä

Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsiirkkoja; sellaisia me heistäkin olimme."

Silloin koko kansa alkoi huutaa ja parkua, ja kansa itki sen yön

4 Moos 13;2-5. ” Ja kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko kansa sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet

Ja miksi viekään Herra meitä tuohon maahan, jossa me kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?"

Ja he puhuivat toinen toiselleen: "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin"

Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen Israelin kansan koko seurakunnan eteen”

Kaaleb yritti valaa uskoa kansaan.

4 Moos 13;6 –10. ”Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa

ja puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa.

Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä.

Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkö peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on väistynyt heistä, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää te heitä peljätkö."

Silloin koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa

Jumalakin jo suuttui kansaan

4 Moos. 13;11-12. ” Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa pitää minua pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista tunnusteista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?

Minä tuhoan sen rutolla ja hävitän sen perinjuurin, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevemmän kansan, kuin se on

Mooses tynnyttelee Jumalaa

4 Moos 14;13-19. ” Mutta Mooses sanoi Herralle: "Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä voimallasi olet vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä

Ja he ovat puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, sinä Herra, joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, ja että sinun pilvesi pysyy heidän päällänsä ja että sinä kuljet heidän edellensä pilvenpatsaassa päivin ja tulenpatsaassa öin

Mutta jos sinä nyt surmaat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vanhoen luvannut, tappoi hän heidät erämaahan'

Osoittautukoon nyt sinun suuri voimasi, Herra, niinkuin olet puhunut sanoen:

'Herra on pitkämielinen ja suuri arnessa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljäljnteen polveen'

Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuressa arnessasi, niinkuin sinä ennenkin olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka."

Jumala antaa anteeksi, mutta kansa saa rangaistuksen.

4 Moos 14;20-40. " Ja Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut

Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan:

ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni, jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka minä valalla vannon lupasin heidän isillensä; ei yksikään minun pilkkaajistani ole sitä näkevä

Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki, niin että hän on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vien siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen

Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne päin ja painukaa erämaahan, Kaislameren tietä."

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen

"Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan

Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niinkuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille teen.

Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kak-sikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette napisseet minua vastaan

Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumajijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika

Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vien sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte .

Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan,

ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan.

Niinkuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata, niin saatte nyt, päivä vuodeksi luettuna, **neljäkymmentä vuotta** kärsiä pa-hoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä käännyn teistä pois

Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin minä teen tälle häijylle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan minua vastaan: **he huk-kuvat tähän erämaahan, tänne he kuolevat."**

Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napise-maan häntä vastaan, saattamalla sen maan pahaan huutoon

ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä.

Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa.

Ja Mooses puhui tämän kaikille israelilaisille. Niin kansa tuli kovin murheelliseksi

Mitä tästä kaikesta seurasi?

Kansa todella joutui kiertelemään erämaassa 40 vuotta, kunnes kaikki matkaan lähteneet olivat kuolleet! Vain uskonhenkiset Joosua ja Kaalep pääsivät perille luvattuun maahan.

Mooseskaan ei päässyt luvattuun maahan, kun hän myöhemmin toimi Jumalan tahdon vastaisesti. Hänelle näytettiin luvattu maa läheiseltä vuoren huipulta, mutta luvattuun maahan hänkään ei päässyt.

Tämän jälkeen Mooses kuoli ja Jumala hautasi hänet itse.

Mitä tämä kertomus meille opettaa: - Kannattaa aina tehdä Jumalan tahdon mukaan!

- Häntä vastaan ei kannata riidellä!

- Jumala on lopulta meitä lähellä ja meidän kanssamme!

- Jumalalle voi esittää asioita muutettavaksi ja Hän kuulee, mutta parempi on tyytyä Hänen alkuperäiseen tahtoonsa!